

Font rebutja UM

Jaume Font refusa de coalitzar-se amb UM i sospesa de presentar-se tot sol al capdavant de la Lliga Regionalista.

Tot semblava dat i beneït. Però en política convé no fer passar mai l'arada davant els bous: finalment Jaume Font, la gran esperança regionalista, el líder de la nova Lliga Regionalista de les Illes Balears, ha refusat la possibilitat de fer una coalició amb UM. Opta pel camí més lent, "però més adequat": d'anar sospesant el suport que pugui tenir poble a poble per presentar-se sols amb la seva Lliga. "Si tenim prou suport per a anar a

les eleccions municipals en un poble, doncs hi anirem; si és a dos, a dos; si és a tots els pobles, idè a tots. I si podem, anirem als consells insulars i al Parlament. Però si no ho podem fer, no passa res. No tindrè la sensació de fracàs. Perquè el nostre projecte és de llarg recorregut. No s'acabarà el 22 de maig a la nit. Ens haguem presentat o no a les urnes, el nostre projecte continuarà endavant perquè el fem per al futur d'aquesta terra, de la nostra regió",

sentencià Font durant una multitudinària conferència informativa.

OPA hostil a UM. Durant el cap de setmana del 12 i 13 de febrer ja va transcendir que hi havia alguna cosa que no anava bé en les converses –mai no reconegudes– entre UM i Font per a mirar de fer una coalició preelectoral amb vista a les eleccions del 22 de maig. L'exdirigent del PP –tal com informava EL TEMPS la setmana passada– volia fort i no et moguis que algunes candidatures independents de dreta local, especialment la de Guillem Ginard –ex d'UM– de Campos, s'integrassin en l'operació. Però la incompatibilitat entre Ginard i una part de la direcció d'UM és absoluta. Per una altra banda, Font desconfiava de les sigles d'UM, tan marcades pels escàndols de corrupció, i en volia prescindir. A més, no volia una operació nacionalista sinó estrictament regionalista.

Aquests punts de divergència, que fins el dimarts 8 de febrer semblaven del tot superables, esdevingueren esculls infranquejables. Com a mostra, el nom: el dia 8 el president d'UM, Josep Melià, assegurava a aquest setmanari que les sigles no serien cap problema perquè “nosaltres no som una secta” i que importava el projecte i “no unes sigles”. Més o menys això mateix digué als diaris locals que ho publicaren. L'endemà, com a resposta a les crítiques internes, es trobà obligat a matisar dient que havia volgut dir que en cas de coalició es podien “amagar” les sigles, però no pas fer-les desaparèixer. Així com s'acostava el cap de setmana, el pessimisme anava guanyant terreny a l'optimisme: a banda de les sigles, la qüestió de Ginard es veia impossible de solucionar i suraren diferències de criteri ideològic, amb relació al nacionalisme i el regionalisme. El dilluns dia 15 l'entorn de Font donava per fet que una coalició amb

UM era impossible. L'endemà tots els mitjans obrien amb aquesta notícia. Que no hi hauria coalició i que –interpretaven– Font se n'aniria a casa.

Dimecres a primera hora del matí Font convocà una conferència informativa. Sorprenentment, tot d'una començar a parlar davant una seixantena de periodistes, digué que “després de catorze dies de reflexió, ho he pensat bé i us puc anunciar que faig la passa endavant: crearem la Lliga Regionalista que a hores d'ara és un simple nom. La dotarem de contingut ideològic i decidirem, segons quin suport tinguem, si ens presentem a les eleccions”.

A la pràctica, Font ha llançat una OPA hostil sobre UM. Una invitació als seus militants que se sentien regionalistes i no nacionalistes a incorporar-se a la Lliga després d'abandonar UM. Era tan clara la intenció que, en la major part del temps de la seva intervenció, Font va fer tombos una vegada i una altra a la contraposició entre regionalisme i nacionalisme. “Jo no som, ni he estat ni seré, nacionalista. El regionalisme és una altra cosa. I respect molt els nacionalistes, pocs, que hi ha a les Balears, però el nostre projecte és una altra cosa. La nostra terra no és nacionalista, però sí que té molts regionalistes que fins ara han votat PP, PSOE o unes altres formacions perquè sempre han estat orfes d'un partit estrictament i clarament regionalista. Ara, per primera vegada, el tindran.”

Font volgué insistir que “no sortim contra ningú”, però és indiscutible que

si s'alia amb els ex-membres d'UM de Campos, liderats per Guillem Ginard, tenen un objectiu clar: absorbir tant com puguin d'aquest partit. No pas del PP, perquè Font ja sap que és impossible. Possiblement s'esperava que el seguisin en la seva aventura almanco un grapat de regionalistes del PP. Tanmateix, pràcticament no l'ha seguit ningú. Només dos amics del seu poble. Ningú més. És significatiu que Antoni Pastor, batlle de Manacor i diputat del PP al Parlament, va fer costat a Font a la conferència de premsa del mes de novembre passat, quan deixà entendre que trencaria la relació amb el partit conservador. Tanmateix, a l'hora de la veritat, Pastor s'ha estimat més –com tots els altres *barons* regionalistes– mantenir-se dins la còmoda i càlida militància del PP que no pas anar-se'n a la incerta i gèlida aventura de Font. Els conservadors estan convençuts que el 22 de maig agranaran a les urnes a les Balears. I en aquestes circumstàncies quasi tothom espera quin càrrec li pot caure i no està per aventures.

Per una altra banda, la reacció d'UM va ser llevar importància al rebuig de Font. Josep Melià va dir que “no ens afecta gens”. De tota manera, no es pot descartar que hi hagi nous contactes entre totes dues formacions aviat, quan Font tingui més dibuixada la seva Lliga i les eleccions s'acostin perillosament per a ambdós partits.

Miquel Payeras

La Lliga podria obtenir diputats

El diumenge dia 17 el diari *Última Hora* va publicar una enquesta d'intenció de vot referida a les Balears, amb dos supòsits: que es presenti la Lliga de Jaume Font i que no es presenti. Sense la Lliga, el PP obtindria 19 escons per Mallorca (previsiblement, l'única circumscripció on es presentaria el partit regionalista), igual que amb la Lliga. El PSOE, 12 amb Lliga i 11 sense. El PSM, 2 en ambdós casos. La Lliga, 2 si es presenta. UM, 1 o cap si la Lliga no es presenta i cap si es presenta.

Aquests resultats signifiquen majoria absoluta del PP, tant al Consell de Mallorca com al parlament. La irrupció de la Lliga no evita el triomf de José Ramón Bauzá, segons el sondatge. El fet que el PSM no sigui capaç de retenir sinó dos dels quatre escons per Mallorca que va obtenir el 2007 el Bloc és el fet cabdal que explica la majoria absoluta conservadora. I això –facci què faci el centre nacionalista i regionalista– no fa cara de canviar, d'aquí a les eleccions.